

P. Abat Manel Gasch

2022-2-21 Festa de la Llum Manresa. Lectures de la solemnitat de la Sta. Trinitat C

1L: Pr 8,22-31; ; Sa: 8,4-5.6-7.8-9; 2L: Rm 5,1-5; Ev: Jo 16,12-15

Salutació a les autoritats. Goig de participar en una celebració festiva.

Goig de participar en una celebració que té un missatge bonic. Una paraula que avui capta el sentit de les lectures que hem llegit i que no hi surt expressament però que crec que ens va molt bé **harmonia**. Harmonia és una paraula que no només no surt avui sinó que literalment no és a la Bíblia. Jesucrist punt central. Tot està entorn d'ell.

Permeteu-me un comentari a les lectures d'avui enllaçades amb la Festa de la Llum en tres punts.

En el salm i en la primera lectura del llibre dels proverbis, uns llibres que en diem sapiencials perquè recullen la saviesa de la tradició jueva i que són plens d'ensenyaments plenament actuals, contemplàvem l'ordre de la naturalesa. Contemplàvem "la seva Justa adaptació, entre elles, de les parts o coses que formen un tot", que és la primera definició d'harmonia que ens dona el DIEC. La lectura ens regalava frases de diverses accions atribuïdes a Déu com per exemple: *quan traçava el cercle de l'horitzó sobre els oceans, quan fixava el cobricel dels núvols, quan fixava límits al mar, quan construïa els fonaments de la terra...*, és a dir Déu posava cada cosa al seu lloc. La sensibilitat ecològica de la nostra fe és molt antiga.

La lectura ens diu que quan passava tot això hi havia una saviesa que ja hi era. La Festa de la Llum neix, una mica remotament, d'una circumstància tan actual com la manca d'aigua i celebra en primer lloc la capacitat humana per a solucionar aquest problema, fent venir aigua d'un altre lloc! Si fóssim capaços de combinar l'ensenyament de la lectura amb el de la festa ens trobaríem amb el consell que ens cal reconèixer l'harmonia de la creació, que tan sovint posa límits a les pretensions humanes de desenvolupament i de benestar. Quina és doncs la nostra reacció entre harmonia i benestar? On són les línies vermelles que ens cal respectar en la nostra acció? La lectura d'avui no acaba en una reflexió ecològica. La lectura ens parla d'una saviesa present des de l'inici, saviesa que és una imatge de Déu mateix, que en teologia s'ha identificat amb la mateixa *Paraula de Déu* i que ens ensenya que les nostres actuacions han d'estar en la mateixa harmonia que ja té la naturalesa, simplement perquè això és el que Déu vol. CVII i autonomia de les coses creades.

En segon lloc, també em sembla que ens parla d'harmonia la segona lectura que ens deia: *Estem en pau amb Déu* i ens convidava a contemplar el misteri de la fe en cadascú de nosaltres i a fascinar-se encara més pels fruits que aquesta fe ens dona: la gràcia, la satisfacció, l'aprovació per part de Déu, l'esperança i la seguretat de gaudir de l'amor de Déu. Tot i que la lectura ens proposi aquest camí com quelcom ja assolit, sabem bé que tot progrés humà, tot creixement en harmonia, està sempre en curs, s'està fent.

Aquesta ciutat de Manresa està marcada també per la tradició de ser un lloc de recerca d'harmonia interior. Ho és naturalment per tot el que la figura de Sant Ignasi de Loiola hi ha aportat:

Dificultat de parlar de Sant Ignasi davant dels jesuïtes, però sense cap interès de fer una disquisició culta o documentada, permeteu-me dir que en el procés d'Ignasi també hi veig la recerca d'Harmonia en el seguiment de la Llum. En la Llum que ho fa veure tot diferent. Però quina Llum? Anècdota Montserrat: vaig escoltar gent que deia: no es veu la Llum!, perquè feia un dia de boira. La Llum és allò de què parla el salm quan diu: Veurem la Llum en la vostra Llum. La Llum no queda lluny de la saviesa de Déu de la qual parlava la primera lectura. (La il·luminació com a període històric, com Pablo d'Ors...).

La Llum que va portar Ignasi a reconèixer-se ferit no només del cos sinó també de l'Esperit, després de fer una experiència de silenci i a posar-se en camí, avui deu fer més o menys 500 anys, ja que això és el que sembla que es triga a venir a peu de Loiola a Manresa, amb la parada a Montserrat!

La Llum que no només com una cosa màgica, sinó també per una constància en la pregària, en la reflexió, en l'escolta, li va fer evident una altra manera de veure la realitat, com davant de Déu, en una experiència d'il·lustració, de consciència, de veritat. Com ens cal a tots emprendre el camí transformador d'Ignasi cap a la nostra harmonia personal, per aconseguir una harmonia també amb les nostres opcions i amb Déu. En la inauguració d'aquest any 2022, a l'Ajuntament vaig estar content que aquesta vessant personal i de creixement hi fos tan ben contemplada.

En tercer lloc, hi ha una segona definició d'harmonia: Concordança d'opinions, de maneres, d'interessos, etc., acord, bona correspondència, entre dues o més persones. Seria l'harmonia històrica i social que també celebrem avui, que ens demostra que els conflictes humans es poden resoldre. Voldria pensar que podem avançar plegats Església i societat, societat entre ella com es va fer aquí en el segle XIV, tot i les dificultats. L'Església sempre ha volgut la promoció dels homes i de les dones, de la cultura, sempre ha mirat de servir els necessitats i en tot això, en totes les coses en les quals puguem bastir ponts, espero que ho podreu fer. Ningú no ha de renunciar a allò que és, els camps on es pot arribar a consensos són immensos, potser que ens dediquem a conrear aquests i a respectar-nos en les diferències. Res més lluny que donar lliçons però sí que espero i prego que vosaltres la comunitat

La Llum que va il·luminar aquesta Església era un signe de benedicció de Déu, del Déu Trinitat, del Déu de Jesucrist. Aquest Jesús que amb el seu evangeli ha vingut a portar-nos la plenitud. Va venir de Montserrat, per gràcia, En sentit musical, l'harmonia moderna té en compte les dissonàncies. Tinguem en compte que la perfecció de vida ens és proposada a través dels nostres límits, però que Déu ve a ajudar-nos perquè el resultat final es pugui escoltar. Potser ens caldria continuar creient en el misteri de la Llum com un misteri de presència de Déu en cadascú de nosaltres, que és el que viurem ara en la celebració de l'Eucaristia.

Entusiasme per Jesucrist.